V KS ROŽNA DOLINA

Krajani Ceste II zahtevajo čimprejšnjo obnovo ceste

Krajani Ceste II v Rožni dolini so že lani podpisali peticijo, da je treba nemudoma začeti z urejanjem te problematične ceste. Ta je (s ploščniki vred) vse bolj dotrajana, promet na njej je gost, krajani, ki živijo ob tej cesti, pa so že nekajkrat opozorili tudi na nekaj nevarnih točk, posebej na križišče z Gregorinovo c. in Cesto XVII. Prometni znaki na Cesti II so preveč odmaknjeni od vozišča in slabo vidni, opozarjajo krajani, težave so s parkiranjem, cesta pa nima tudi talnih oznak.

»Cesta II je v programih že vse od leta 1986, a se z obnovo kar naprej odlaša, pa čeprav je cesta utrpela že številne poškodbe zaradi preobremenitve,« nam je povedal predsednik sveta KS Rožna dolina **Zvonimir Jerman.** »Ob zapori Tržaške ceste, je šel ves promet iz smeri Dobrova, Polhovega Gradca in Horjula po tej cesti. Tudi pri investicijskih gradnjah cest in druge komunalne infrastrukture se je na veliko vozilo po njej. Na Cesti II je, mimogrede povedano, tudi ruska ambasada. Zdaj krajani grozijo celo z zaporo ceste, če ne bo ugodeno njihovim zahtevam. Tako krajani, kot mi na KS, smo si vsekakor enotni, da je treba cesto letos na vsak način obnoviti. Sramota je za Ljubljano, da je cesta, po kateri neprestano hodijo tudi razni ugledni gostje, tako neurejena.«

Na nedavnem srečanju s krajani Ceste II (21. februarja), ki se ga je udeležila tudi Stanka Mirtič z občine, je predsednik sveta KS Rožna dolina nadrobneje seznanil krajane s programom obnove cest za letošnje leto, iz katerega je razvidno, da je obnova Ceste II zdaj na prvem mestu, hkrati pa je to tudi zadnja velika investicija, ki jo morajo izpeljati v KS. Računajo, da bodo tudi tu uspeli zagotoviti dobro sodelovanje izvajalcev: Vodovoda, Kanalizacije, Plinarne in Komunalnega podjetja.

Stanka Mirtič je na srečanju s krajani povedala, da je osnutek za obnovo pločnikov na Cesti II Mestni sekretariat za komunalno gospodarstvo, promet in zveze že izdelal in zdaj ta čaka na potrditev, kar zadeva obnovo samega vozišča, pa se je potrebno dogovoriti s Plinarno glede poteka trase plinovoda in pridobiti soglasje Komunalnega podjetja.

Krajani Ceste II so predlagali, da bi položili v zemljo tudi električne in telefonske kable, toda to bo odvisno od programov posameznih izvajalcev. Zadnje čase krajani vse pogosteje zahtevajo tudi nadzor hitrosti na tej problematični cesti, posebno na nevarnih odsekih, kjer je bilo že več nesreč.

Denar za obnovo cest v Rožni dolini je v veliki meri kril samoprispevek krajanov, vendar pa so bila potrebna še velika dodatna sredstva, še zlasti za obnovo vodovoda, kanalizacije in napeljavo plina. Zvonimirja Jermana moti, da samoprispevek ni bil v celoti realiziran, ampak »le« 95 odstotno.

»Prva tri leta je teklo vse po planu, sredstev je bilo dovolj in samoprispevek smo realizirali petindevetdesetodstotno. Moti me, zakaj realizacija ni bila stoodstotna. Zakaj ne bi enkrat tudi pri nas končali eno stvar tako kot je treba. Kiključa cesta, na primer, je bila zgrajena že leta 1992, pa še zdaj ni do kraja asfaltirana. Manjka ji še pol asfalta, pa čeprav so bili opravljeni že vsi potrebni dogovori. Na Cesti IV, ki je bila prav tako v programu samoprispevka, manjka še 150 metrov pločnikov, do kraja pa ni realizirana tudi ureditev javne razsvetljave na Cesti v Rožno dolino.

V KS razmišljajo tudi o dokončni ureditvi tranzitne ceste XVII z Gregorinovim podvozom med Večno potjo in Tržaško cesto, ki bi znatno razbremenila promet v Rožni dolini.

B. VRHOVEC

S TEČAJA PLETENJA KOŠAR PRI ALOJZU KAVČIČU

Zvestoba starim kmečkim veščinam

V sklopu tečajev, ki jih je pripravil Zavod za tehnično izobraževanje, se je končal tudi tečaj pletenja košar, ki so ga to pot pripravili pri kmetu **Alojzu Kavčiču** v Horjulu. Pri priznanem rokodelcu se je zbralo toliko otrok, željnih nekdanjih kmečkih veščin, da so jih morali razdeliti kar v dve izmeni: v prvi, dopoldanski, so bili šolarji iz bolj oddaljenih vasi, z Vrzdenca, Žažarja, Korene in iz Podolnice, v drugi, popoldanski, pa povečini otroci iz samega Horjula, nekaj pa tudi iz Ljubogojne in Lesnega brda.

»Otrokom sem pripravil material za šestdeset košar,« je bil zadovoljen vodja tečaja **Alojz Kavčič,** ki je otrokom dal na voljo tudi svoje prostore in potrebno orodje. »Pletenje košar je že skoraj izumrlo, zato ga je treba ohraniti. Seveda je vse skupaj bolj ljubiteljsko, to ni dejavnost, pri kateri bi človek zaslužil.«

Alojz Kavčič vsakomur rad razkrije umetnost pletenja košar.

»Vse skupaj se začne s krojenjem leskove palice, stare pet let. Leskovko zarežemo, odkorjimo enoletnico in tako nastanejo vitre. Nato odžagamo kakih 25 cm dolg kos svežega jesenovega lesa in ga nakolnično na posamezne kose. To so rebra, osnovni material za košaro. Pripravimo si še deščico 15×35 cm, navrtamo vanjo 33 lukenj, sredi deske pa še nekoliko večji luknji za ročaj. Tega napravimo iz kostanjeve palice, stare štiri leta in primerno segrete v peči, da se ukrivi. Rebra nabijemo v luknje v deski, nato pa začnemo plesti s pripravljenimi vitrami. Ko je vse spleteno, v rebra navrtamo še luknjice in vanje pritrdimo žico, kar košari daje večjo trdnost. Na kraju rebra še lepo porežemo na enako višino, spodaj v deski pa jih čvrsto zagozdimo, očistimo ročaj in košara je nared.«

Otroci – tečajniki so pazljivo posnemali mojstra, kajpak z vso začetniško okornostjo in neizkušenostjo.

»Še najbolj zanimivo je bilo izdelovati vitre. To je bilo od vsega dela še najlažje,« je bil tako kot drugi otroci, zadovoljen s tečajem tudi **Tomaž Remžgar** z Vrzdenca, ki je prepričan, da bo lahko nekoč, ko bo velik, pridobljeno znanje posredoval tudi drugim.

BRANKO VRHOVEC

lavana

Tekstilna trgovina in storitve

Gabrje 54 (pri cerkvi) Dobrova pri Ljubljani

Pri nas dobite!

jeans
bluze
krila
pletenine
perilo
steklo
bižuterijo
igrače
kozmetiko

Nudimo tudi manjša popravila oblačil! Nakup je možen s karticama LB in Eurocard

Novo vodstvo KS Polhov Gradec

Na pobudo skupine krajanov je dosedanji predsednik KS Polhov Gradec Marjan Plestenjak 3. februarja sklical zbor krajanov, ki se ga je udeležilo 227 od približno 1400 tamkajšnjih volilcev. Po izvolitvi delovnega predsedstva je predsedujoči Janko Dolinar pojasnil, da je bila glede na statutarna določila zaradi nezadovoljstva z delom vodstva KS tokrat pobuda za sklic na strani skupine krajanov. Predlagani dnevni red so z večino glasov razširili z razrešnico dotedanji skupščini in svetu ter formiranjem novega začasnega krajevnega odbora, s poročilom o delovanju dosedanjega sveta KS, s finančnim poročilom in informacijama o lokalni samoupravi in telefoniji. Ob tem so nekateri sprožili tudi vprašanje neaktivnosti odnosno razrešitve poslanca Rajka Kozjeka, vendar tega niso uvrstili v sklepanje, saj ni bila podana kandidatura novega poslanca, pa tudi sicer mora biti ta izvoljen na neposrednih volitvah. Nekaj pomislekov je bilo izraženih tudi glede volitev začasnega odbora, saj bodo že v jeseni lokalne volitve. Temu je sledilo pojasnilo, da se volitve iniciativnega odbora predvsem zaradi dvoma v sposobnost sedanjega vodstva glede izvedbe postopka lokalne samouprave na demokratičen način. Slišati je bilo tudi to, da ni bil namen pisne informacije, ki so jo prejela vsa gospodinjstva, osebni obračun z dosedanjim vodstvom, pač pa opozorilo na nepravilnosti delovanja tega vodstva, pri tem pa so poudarili, da je sestava iniciativnega odbora nestrankarska, gre pa pri sestavi predvsem za mlajšo generacijo.

Zbor krajanov je nato potrdil trinajstčlanski začasni krajevni odbor, ki bo imel vse pristojnosti dosedanje Skupščine KS Polhov Gradec. Krajše poročilo o delu dotedanjega vodstva je nato podal Marjan Plestenjak, ki je ocenil delo sveta KS na področjih komunale, turizma, kulture in kmetijstva kot uspešno. Ker pa želi začasni odbor startati z različičnim finančnim stanjem, je zbor krajanov le-tega pooblastil, da izvede revizijo za preteklo šestletno obdobje in o tem poroča na naslednjem zboru krajanov.

Ob razpravi o polhograjski graščini so krajani sprejeli sklep, da pri oddaji objekta v najem soodloča tudi krajevna skupnost. Še to. Nespremenjena ostaja zasedba po vaških odborih in gradbenih odborih v KS.

Začasni odbor je na svoji prvi seji 5. februarja za predsednika izvolil Janka Dolinarja.

KS Rakova Jelša v letu 1993 razvojno uspešna, kaj pa v letu 1994?

Sedanja soseska oziroma KS Rakova Jelša je nastala brez načrtnega urejanja prostora naselja, predvsem po odločitvah in možnostih posameznih občanov, ki so si pričeli graditi na tem območju svoje stanovanjske hiše. Zato se na vsakem koraku čuti pomanjkanje trajnih in dolgoročno kakovostnih ureditev splošnih osnov za normalno življenje občanov v soseski, ki jih mora imeti vsako sodobno urejeno naselje. Odpravljanje tega pomanjkanja je tudi prvi cilj razvoja našega naselja – krajevne skupnosti.

Sprejem urbanističnega oziroma zazidalnega načrta naše krajevne skupnosti predstavlja temeljno smernico za načrtno delo v prihodnjem razvoju našega naselja. S tem načrtom se je v nadaljnji razvoj vnesel nujno potrebni red. Brez takega načrta namreč ni mogoče zagotoviti nobenih premikov v bivalnem standardu naših krajanov, ki si ga vsi želimo in potrebujemo. To je hkrati tudi izhodišče za najpomembnejše naloge in aktivnosti sveta KS Rakova Jelša. **In kaj je bilo v tej smeri doseženega v letu 1993?**

Največji korak je bil storjen z dograditvijo in začetkom dela nove osnovne šole Livada. Vsestranski pomen tega dogodka ni treba posebej pojasnjevati. Za delo sveta KS in urejanje zadev naših krajanov je pomembno tudi, da je Svet KS dobil v šoli svoje pisarniške prostore. S tem je KS preselila svoj sedež iz KS Trnovo na Opekarski cesti, kjer je gostovala, na svoje območje.

Naslednji velik razvojni korak predstavlja izgradnja in aktiviranje sodobnega telefonskega omrežja v našem naselju. S tem omrežjem so telefonski aparati vstopili v vsako hišo. Ta akcija je bila opravljena v sodelovanju s sosednjimi šestimi KS, občino in PTT podjetjem Ljubljana.

Za nadaljnji razvoj naše KS je bila pomembna tudi obravnava osnutka prostorsko ureditvenih pogojev za območje naselja brega Ljubljanice. Ta del namreč še ni urejen z ustreznim urbanističnim načrtom. Na njegovi podlagi naj bi se to območje razvilo v površino, namenjeno rekreaciji in razvedrilu naših krajanov in občanov iz drugih predelov Ljubljane. S tem smo dobili smernice za varovanje teh površin v navedene namene in za postopno urejanje brega Ljubljanice v programirane namene.

Povsem neuspešen pa je bil Svet KS pri razreševanju največjega problema naše soseske – nedograjenosti oziroma neurejenosti celovite kanalizacijske mreže v našem naselju in s tem tudi kritičnega stanja na osrednji prometnici naselja – Poti na Rakovo Jelšo. Največje ovire za razrešitev tega problema izhajajo iz težav dolgoročne, tehnično kakovostne izvedbe kanalizacijske mreže ter iz velikih stroškov za njeno dograditev. Eno in drugo presega možnosti sveta KS, zato tudi pri dosedanjih prizadevanjih ni bil dovoj uspešen.

V KS Rakova Jelša je bilo v letu 1993 opravljenih še nekaj drugih nalog, ki pa ne dosegajo pomena preje navedenih razvojnih dogodkov.

Svet KS je pri obravnavi svojega dela v letu 1993 in razvojnih dosežkov v našem naselju ugotovil, da so bili vsi ti dosežki take teže in obsega, da jih brez pomoči občinskih organov ne bi mogli uresničiti. Sodelovanje predsednikov občine in izvršnega sveta ter posameznih članov izvršnega sveta je bilo pri prizadevanjih sveta za nadaljnji razvoj nepogrešljivo in odločilnega pomena.

Svet KS je svoj temeljni delovni **program za leto 1994** usmeril predvsem v nadaljnje zmanjšanje komunalne neurejenosti našega naselja. **Prednostne naloge naj bi bile naslednje:**

– kot glavni razvojni cilj si je zastavil nadaljevanje z aktivnostmi za odstranitev najtežjega prometnega in sanitarnega problema krajevne skupnosti, tj. za ureditev osrednje prometnice naselja, ki jo predstavlja cesta Pot na Rakovo Jelšo. Kakšno je stanje na tej prometnici, bomo podrobneje poročali v naslednji številki Naše komune. Glede na to, da v letu 1994 še ni pričakovati trajne ozirома dolgoročne ureditve kanalizacijskega omrežja celotnega naselja (podobno kot je bilo storjeno v telefonskim omrežjem), bo Svet KS najprej ukrepal za odstranitev največjega problema osrednje prometnice – zaraščenosti in nesnage v obeh odvodnih jarkih. Z ustrezno mehanizacijo naj bi ga očistili in naredili ponovno normalno pretočnega in čistega. Te naloge se bo Svet KS lotil kljub temu, da je to naloga drugih, ki imajo na skrbi posamezne vodotoke (vodno gospodarstvo, komunalno gospodarstvo idr.). Kritično stanje namreč ne dopušča odlašanja in prepirov čigava je ta naloga. Treba je nekaj storiti in zato se je svet tega ukrepa tudi lotil. Naslednji korak naj bi sledil v jeseni, ko naj bi mestno komunalno gospodarstvo, ob sodelovanju občinskih organov, uredilo ob cesti Pot na Rakovo Jelšo primarni kanalizacijski vod. Za tem pa bi se lahko uredili tudi pločniki, javna razsvetljava . . .

– Svet si bo prizadeval, da bo odgovorna organizacija za barjanske vodotoke očistila izliv barjanskega vodotoka Curnovca v Ljubljanico. Tudi tu je stanje v sanitarnem pogledu izredno kritično.

– Organe naše občine bo spodbujala za čimprejšnjo ureditev Ceste na Mesarico, ki je življenjskega pomena za normalizacijo delovanja osnovne šole Livada.

– V letošnjem letu se bo Svet KS lotil še posebne naloge: močneje kot doslej se bo aktiviral za dvig naše bivalne in stanovanjske kulture. Svet KS namreč meni, da brez kulturnejšega ravnanja naših krajanov okrog svojih domov in na cestah, naše soseske ne bomo polepšali, ji dali prijetnejši videz in dosegli s tem zadovolnejše življenje v njej. Svet KS tudi meni, da bo v tem prizadevanju našel oporo pri vzgoji mladine za večjo stopnjo zavesti o varstvu okolja tudi v osnovni šoli Livada. Svet KS namreč meni, da za razvoj našega naselja in višjo kulturno raven življenja v njej, niso potrebna le denarna sredstva za investicije v vse tisto, kar soseski še manjka, pač pa je potrebna tudi zavest naših krajanov, da želi prebivati v lepši soseski in da zato tudi sami nekaj store.

B. A.

PILOTE, HRASTOVE, KOSTANJEVE, BOR

PRODAM

INFORMACIJE 771-232 GROSUPLJE

Na Rudniku bi radi prenovili šolsko stavbo

Čudovito prireditev so pripravili otroci in učiteljice iz podružnične šole Oskar Kovačič na Rudniku, ko so ob koncu lanskega koledarskega leta prikazali raziskavo, ko so raziskovali okolico kraja, kjer živijo. Vsa spoznanja o tem so predstavili v šolskem biltenu »Barje v naših očeh.« Otroci so se pozanimali, kako so na Rudniku živeli nekoč, kakšne spomine imajo njihovi starši na šolo, pogovarjali so se z gasilci o njihovi dejavnosti, spregovorili so z župnikom o tej župniji v preteklosti in danes. Zvedeli so, kaj so počeli v obrtni delavnici v kovinoservisu in predstavili nekaj zanimivih podatkov o ljudeh, ki živijo na Rudniku. Ker Rudnik leži ob robu Barja, so učenci poizvedeli o preteklosti Barja in njihovih posebnostih. Opazovali so rastline in živali na Barju in sami dodali nekaj leposlovnih utrinkov. Pri tem gre zahvala odličnim učiteljicam, ki otroke vzgajajo v ustvarjalnem duhu in jih pritegnejo k sodelovanju in obenem krepijo njihovo individualnost.

Šola na Rudniku je štirirazredna osnovna šola, kjer poteka pouk 94 otrok v petih oddelkih in v treh učilnicah. Vključen je tudi oddelek podaljšanega bivanja. Vpis v prihodnje šolsko leto je tako velik, da bosta dva oddelka prvega razreda. Zaradi prostorske stiske poteka pouk v dveh izmenah, kar je za otroke v prvem in drugem razredu napornejše. Najteže pa je tistim otrokom, ki prihajajo v šolo peš iz Orl, zato si učenci, starši in učiteljice želijo, da bi pouk potekal le dopoldne, to pa bi bilo mogoče le, če bi šolsko stavbo obnovili in razširili. Upajo, da bo imela pri tem občina posluh in jim pomagala izpolniti njihovo vroče željo.

VIDA ZUPANČIČ

HORJUL

Vode iz nove vrtine bo dovolj

Analize vode iz nove vrtine v gornjem delu Horjula (Žagarjevem grabnu) so pokazale, da je voda tako biološko kot kemično neoporečna, hkrati pa je je tudi dovolj, da jo bodo lahko priklopili na vaško vodovodno omrežje. Iskanje novih vodnih virov v Horjulu je, kot smo v NK že poročali, narekovala predvsem vse bolj onesnažena voda v osrednjem zajetju v Izviršu. Horjulci bodo skušali še letos pridobiti vso potrebno dokumentacijo za prečrpavanje vode iz nove vrtine v osrednji rezervoar nad vasjo.

B. V.

ZAKAJ TAKO?

Polomljeno staro drevje

Lep sončen dan, vračava se iz službe domov. V mislih sva že pri opravilih, ki naju čakajo doma. Dan kot nalašč za obrezovanje sadnega drevja. Toda kaj vidiva, nekdo si je pošteno sposodil najin sadovnjak. Polomljena drevesa (jablane, hruške češnje, slive) eno samo razdejanje. Ob cesti s škarjami porezana vrtnica plezalka in španski bezeg. Spraševa se kakšno je srce človeka, ki je sposoben narediti tako razdejanje, ali nima nobenega odnosa do narave in ne ve, da v tujem sadovnjaku nima kaj iskati. Uničevanje dreves ni nobeno herojsko dejanje, ampak tudi vandalizem, kakršnega v našem kraju nismo vajeni.

Plačilni dan je vedno zadaj, zanj pa lahko poskrbi tudi usoda.

Pavel in Tončka Dolenc
Črni vrh 28

PREJELI SMO PISMO

Moj pogled na članek »Huda kri zaradi cest« – Želimlje

Ko sem v zadnji številki glasila Naša komuna prebrala članek »Huda kri zaradi cest« sem prišla do spoznanja, da mogoče sploh ne bi bilo »hude krvi«, če bi bili krajani KS Želimlje bolje informirani in če bi se o razvoju kraja, kajti asfaltiranje je po mojem tudi napredek v kraju, dogovarjali skupno na zboru krajanov.

Moram povedati, da Zbora krajanov v Želimljem že nekaj let ni sklical nihče in da tudi ostalim krajanom, ki niso člani sveta KS ni vseeno ali za neko dejavnost zvedo, ko je ta že končana ali preden se prične.

KS Želimlje je v septembru leta 1993 dobil nakazilo iz občine Vič 1.000.000 tolarjev za odvodnjavanje vode.

Asfaltiranje vaških cest je bilo izvedeno v mesecu oktobru 1993, s tem, da so izpraznili žiro račun KS Želimlje.

Torej smo bili nekateri krajani upravičeno užaljeni, saj smo izvedeli za kaj je bil denar namenjen in kam porabljen.

Tudi način, da dejansko samo nekaj članov sveta KS odloča in se gre »nekakšno vaško skupnost« ni najboljši, saj o zadevi niso bili obveščeni niti vsi člani sveta, temveč so bili informirani šele preko glasila Naša komuna, ali preko sosedov.

V prvem odstavku dotičnega članka je napisano da je KS dela izvajala po programu, ki ga ponavlja že več let. Iz programa, ki je na vpogled na občini Vič pa se lahko vsak prepriča, da je vrstni red drugačen.

Res je, da je bila asfaltirana najprej cesta od vaške trgovine do cerkve, vendar za to nima KS nobenih zaslug, temveč gospodje iz Salezijanskega zavoda in gimnazije Želimlje. Denar, ki je bil porabljen za asfaltiranje te ceste, je bil iz drugih virov. V članku je omenjen tudi zaselek Klada, kot demografsko ogrožen kraj. O njem smo lahko že brali v Naši komuni pred dvema letoma, stanje pa je do sedaj praktično nespremenjeno.

Cesta, ki pelje proti Kladi ni asfaltirana niti do zadnjih hiš v Želimljem (medtem, ko so si nekateri vaščani na vasi »privoščili« asfalt do hiš), do Klade pa je približno še 2,5 kilometra. Poleg »slepih cestnih krakov« v vasi Želimlje, ki so skoraj v celoti asfaltirani (razen zadnjih dveh hiš) je ostala neasfaltirana še cesta od Podrebrí mimo gimnazije, cerkve in osnovne šole do vasi.

Večina vaščanov se vozi po tej cesti v cerkev, pa tudi na polja, poleti tudi večkrat na dan. Cesta je ostala v veljí dolžini še nedokončana in tudi v bodoče ni znano kdaj se bo za njeno asfaltiranje zbralo dovolj sredstev.

Ker sem prispevala sredstva za asfaltiranje vaških cest (v prvem roku) sem pričakovala, da se bo to vprašanje reševalo objektivno in brez krivic.

CIRILA INTIHAR

Opravičilo krajanom Iga

V zadnji številki Naše komune nam je članku z naslovom Na Igu je še veliko dela in problemov tiskarski škrat kar pošteno zagodel. Pri navedbi višine sofinanciranja za kanalizacijo se mora prispevek **pravilno glasiti 3000 DEM za kanalizacijo na družino.** Za to nejubo napako se opravičujemo tako vodstvu krajevne skupnosti kot tudi krajanom.

UREDNIŠTVO NAŠE KOMUNE

ZADRUŽNA HRANILNO KREDITNA SLUŽBA LJUBLJANA

IŽANSKA 303 LJUBLJANA
TELEFON 127-26-89

Obveščamo občane, da poleg blagajniških poslov in plačilnega prometa, plačila s položnicami – opravljamo tudi MENJALNIŠKE POSLE

SMO KONKURENČNI PREPRIČAJTE SE!

ODPRTO TUDI OB SOBOTAH!

PREJELI SMO PISMO

Razmišljanje o zboru krajanov

Preden sem se pripravil k pisanju tega pisma, nisem vedel, kako naj ga naslovim. Povod temu pa je vabilo na zbor kajanov KS Polhov Gradec in sam zbor.

Približno 6 let že živim v tem prelepem kraju in v teh letih sem dodobra spoznal tukaj živeče ljudi, njihove navade ali kakor bi lahko to poimenoval tudi lokalno folkloro.

Zaključek teh opažanj je, da ljudje na splošno niso zadovoljni z lokalno upravo. Razlog temu je določena otopelost ali nezmožnost absorbiranja novitet in napredka v svojem okolju, to pa zaradi neke vrste ljubosumja ali pa zaradi bojazni, da bi z novitetami izgubili del sebe.

Vsak napredek seveda rúši nekatera stara načela (nepisana lokalna pravila, ki so morda v teh krajih veljala), zaradi le-teh pa so ljudje zašli v neke vrste otopelost, ker prekoračitev teh pravil pomeni prekoračitev nekega rubikona . . .

Dragi sokrajani, sprašujem se, če je res potrebno izvoliti novo vodstvo, če dobro vemo, da nas v kratkem času doleti nova ureditev in nova organiziranost, popolnoma drugačna od sedanje, katero pa hočeš ali nočeš, mora pripraviti staro ali pa novo vodstvo. Zato ne vidim nobenega smisla voliti novo vodstvo, ker v tem kratkem času, ki je ostal, ne morejo narediti nič novega, razen organizirati volitve, kar pa je bilo dolžno storiti tudi staro vodstvo, edino le, če nima novo vodstvo česa »za bregom«. Iz njihovega vabila pa ni videti popolnoma nič takega, kar bi v teh nekaj mesecih, kolikor jih je še ostalo do volitev in spremembe v upravi našega kraja, lahko bistveno vplivalo na naše življenje v njem.

Edina njihova ustvarjalna poteza je rušenje starega vodstva, njihov nadaljnji program pa je nejasen.

Prvo strah vzbujajoče vprašanje se mi postavlja že pri vabilu, ki ga je pripravila MLADA generacija krajanov KS, sestavljena iz somišljenikov VSEH generacij, ki imajo, kot navajajo, TOLIKO poguma in samozavesti, da so pripravljeni vzeti (samo) SVOJO usodo v LASTNE roke.

Njihova organiziranost naj ne bi imela nikakršnega strankarskega ozadja, morda pa ima kakšno »nestrankarsko« ozadje, morda temelji izključno na želji po povzdigovanju samega sebe.

»Sapa«, ki jo potrebujejo NJIHOVA jadra razvoja, pa je nič drugega, kot samo njihova izvolitev.

Da živijo v kraju, »kjer se nič ne dogaja«, so krivi deloma tudi sami. Ker, če bi zbrali sami dovolj SAPE že prej, bi tudi organizirali kakšno »dogajanje«, kar pa iz vabila in iz samega zbora krajanov ni opaziti, niti niso predstavili, kakšna »dogajanja« v prihodnosti.

Vprašanje pa se mi postavlja tudi o prisilnih Ljubljančanih, KI MORAJO iti skozi naš kraj.

Citiram: »Popotniki se ne zavedajo, da hodijo skozi bogato kulturno dediščino posvetne in cerkvene zgodovine. Želimo obuditi spomin na dogodke v zgodovini naših pradedov (navajanje nekaterih zgodovinskih dogodkov).

Ne želimo pozabiti dogodkov, ki se jih je bližnja zgodovina sramovala, kot da jih ni bilo.« Konec citata.

Kako naj popotnike seznamimo o zgodovinskih dejstvih, če jih nismo pripravljeni sprejeti.

Iniciativni odbor in krajane hočem spomniti na proslavo ZZB Slovenije, (ki so tudi del naše zgodovine in zgodovine tega kraja). Prisoten je bil celo predsednik predsedstva naše mlade države Milan Kučan in pa veliko število vabljenih iz cele Slovenije. Vsak od njih bi bil lahko potencialni obiskovalec naših krajev, če jim ne bi izkazali dobrodošlice z letaki zavračanja in zaničevanja.

Na zboru krajanov KS Polhov Gradec se je s strani Iniciativnega odbora porodila ideja o finančni reviziji poslovanja starega vodstva. Strinjam se, da je treba stare stvari razčistiti, ker je preveč govorjenja o nepravilnostih in nečistosti. Toda to govorjenje je potekalo vedno drugje, nikoli pa tam, kjer bi to bilo potrebno.

Naj mi krajani ne zamerijo, ko predlagam, da se revizija potem opravi tako v sami KS kot tudi v vseh podorganih in društvih, kot so KUD-folklorna skupina, staro in novo turistično društvo, balinarsko društvo, čebelarsko društvo in mogoče tudi gasilsko društvo itd. Šele po taki revizji bi potem lahko novo vodstvo in Polhov Gradec zaživel brez (eventualnih) grehov preteklosti. (Vprašanje, ki se mi postavlja, pa je, ali je taka revizija sploh potrebna?)

S trditvami, da staro vodstvo ni naredilo nič, pa se tudi ne morem strinjati, kajti od takrat, ko sem se v ta kraj naselil, pa do danes, se je marsikaj spremenilo: asfaltirano je kar nekaj cest, poskrbeli so za javno razsvetljavo, obnovljen je vodovod, obnavlja se graščina in grajski park itd. Zgolj slučajnosti teh sprememb tudi ne morem pripisati, ker za vsako spremembo tiči nekdo in njegovo delo.

Na samem zboru se je postavilo tudi vprašanje legitimnosti novega vodstva oz. odstavitvi starega. Za to obstajajo pisani zakoni, ki si jih nekateri tolmačijo po svoje, pripravljeni vzeti (samo) SVOJO usodo v LASTNE roke.

Njihova organiziranost naj ne bi imela nikakršnega strankarskega ozadja, morda pa ima kakšno »nestrankarsko« ozadje, morda temelji izključno na želji po povzdigovanju samega sebe.

»Sapa«, ki jo potrebujejo NJIHOVA jadra razvoja, pa je nič drugega, kot samo njihova izvolitev.

Da živijo v kraju, »kjer se nič ne dogaja«, so krivi deloma tudi sami. Ker, če bi zbrali sami dovolj SAPE že prej, bi tudi organizirali kakšno »dogajanje«, kar pa iz vabila in iz samega zbora krajanov ni opaziti, niti niso predstavili, kakšna »dogajanja« v prihodnosti.

Vprašanje pa se mi postavlja tudi o prisilnih Ljubljančanih, KI MORAJO iti skozi naš kraj.

Citiram: »Popotniki se ne zavedajo, da hodijo skozi bogato kulturno dediščino posvetne in cerkvene zgodovine. Želimo obuditi spomin na dogodke v zgodovini naših pradedov (navajanje nekaterih zgodovinskih dogodkov).

Ne želimo pozabiti dogodkov, ki se jih je bližnja zgodovina sramovala, kot da jih ni bilo.« Konec citata.

Moje osebno mnenje pa je, da je večina krajanov potrdila, da hočejo spremembe, verjetno pa ne novih ljudi za »nekaj dni«.

Na koncu še razlog mojega pisanja. S tem ne bi rad koga užalil ali se komu zameril, ampak sem se samo vprašal za svojo usodo in za usodo svojih otrok, ker, ponavljam, ne morem zaupati vodstvu brez programa (ker mu kasneje tudi nimam kaj očitati) in sestavljanki somišljenikov, ki so pripravljeni poskrbeti samo zase.

S spoštovanjem,

MATJAŽ VIRTIČ
Polhov Gradec 28 a

Na Vrhniki

telefon 756-210, 756-211

Trgoavto v kooperaciji z METALOTRG-om

AKCIJSKA PRODAJA Z UGODNIMI KREDITNIMI POGOJI
OD 6 MESECEV DO 3 LET ZA RAZNOVRSTNO BLAGO
– moško kolo OVERSIZE 26 col, 18 prestav za 23.860 SIT
– italijanska sobna kolesa
– motorji Tomos vseh vrst APN-6 za 99800 SIT (za gotovino 96.600 SIT)
– vespe 50 in 150 ccm
– motorne žage Husquarna 54.541 SIT (za gotovino 50.973 SIT)
– električno orodje Felisati (kotna brusilka 2 KW premer 230 20.045 SIT)
– betonski mešalec 120 l 39.990 SIT
– samokolnice 4.725 SIT
– ogrevalne peči iz Japonske 2,4 KW 32.070 SIT
– gume Exact že v prodaji z dodatnimi ugodnostmi pri montaži 145R 13 4.686 SIT, 175/70 R13 5.934 SIT
– NOVO traktorske gume iz Češke – ugodne cene
– ogrevalne naprave za centralno ogrevanje (gorilci, cisterne, avtomatika)

Delovni čas od 8. do 12. in od 15. do 19., sobota od 8. do 12. ure. Se priporočamo!

PREDSTAVLJAMO VAM NAŠ KRAJ:

SREDNJA VAS – PODREBER

Telefonskih priključkov je premalo

Med vasicami, ki so posejane okrog Polhovega Gradca, sta tudi Srednja vas in Podreber. Raztreseni okrog glavne medkrajevne ceste, ki se vije proti Polhovemu Gradcu in po blagi brežini pod 705 metrov visokim Kucljem, vasici ne dajeta videza zaokroženih vasi, zato ni tudi nič čudnega, da si delita isto vaško skupnost. Vas Podreber pravzaprav sestavljata dve vasi – Nova in Stara Podreber; stari del vasi s peščico hiš in tremi nekoliko odmaknjenimi kmetijami, se stiska okrog cerkve sv. Elizabete, ki dominira nad pokrajino. Celotna vaška skupnost skupno šteje nad osemdeset hiš.

Žal je cesta, ki povezuje razpotegnjeni vasici (Srednja vas-Podreber in Srednja vas-Pristava) že precej dotrajana in preživeta, zato si krajani že nekaj časa prizadevajo za asfalt. Asfalt pa bi rabila tudi cesta, ki povezuje Podreber s spodnjim delom Srednje vasi.

Še bolj bi Srednja vas in Podreber potrebovali kanalizacijo in telefon. Gradnjo kanalizacijskega omrežja so načrtovali že pred leti, a je potem vse zaspalo. Zdaj so vse hiše kajpak odvisne le od greznic (odprtega tipa), kar pa seveda ni najboljša rešitev.

Več si krajani obetajo od telefona. Prepotrebne nove telefonske priključke (70–80) bodo dobili, ko bo zgrajena nova telefonska centrala v Polhovem Gradcu (še to pomlad bodo začeli z gradnjo prostorov za zadružnim domom), najbrž še pred krajem prihodnjega leta.

»Zdaj ljudje hodijo telefonirat k nam v delavnico ali pa na pošto,« pravi o problemu obrtnik **Janez Kovač,** pred leti tudi sam v vaškem komunalnem odboru.

V naglo razvijajočih se vaseh je vselej česa premalo. V Srednji vasi in Podrebri bi krajanom že kar prav prišla nova trgovina, saj bi bilo kupcev gotovo dovolj. Zato pa se lahko pohvalijo s štirimi obrtniki in petimi pristnimi kmeti.

Srednjevarci pa si še vedno belijo glavo, kako rešiti polja okrog Gradaščice pod vasjo pred poplavami. Bregovi Gradaščice so vse prej kot urejeni, in kadar potok prestopi bregove, se dobršen del senožeti znajde pod vodo.

BRANKO VRHOVEC

Srednja vas: telefon je več kot potreben

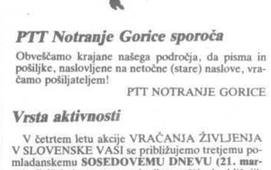

PTT Notranje Gorice sporoča

Obveščamo krajane našega področja, da pisma in pošiljke, naslovljene na netočne (stare) naslove, vračamo pošiljateljem!

PTT NOTRANJE GORICE

Vrsta aktivnosti

V četrtem letu akcije VRAČANJA ŽIVLJENJA V SLOVENSKE VASI se približujemo tretjemu pomladanskemu **SOSEDOVEMU DNEVU (21. marcu).** Pričakajmo ga v urejenih sosečinah, bližnjih travnikih in gozdovih ter ob tem zgladimo tudi medsebojna nesmiselna in vsem škodljiva nesoglasja. Sosedov dan naj bo intimni praznik sosečin! Prizadevanja v korist skupnosti pa naj bi se odvijala preko celega leta. Poprimimo za delo, preden smeti še ne preraste trava (in jeseni, preden jih ne pokrije listje)!

V Vnanjih Goricah bomo čistili zelene površine 19. marca. Dobimo se ob 8. uri pred Domom krajanov, seveda pa so zaželeni tudi drugi termini in oblike, saj je bistvo akcije kvalitetno delo in ne shodi.

DRAGO STANOVNIK

Delovno srečanje mladih

V soboto 5. februarja je lokalno **Društvo podeželske mladine** gostilo udeležence redne skupščine Zveze slovenske podeželjske mladine. V Vnanje gorice, so prišli delegati podružnic in gostje. **Janez Podobnik, Milena Kulovec, Stanko Šalamon, Anton Kaduc ter Drago Stanovnik.**

Pogovor, ki je potekal na temo: »Pomen mladinskega dela v Sloveniji« je bil popestren s prisrčnim kulturnim programom, za kar se zahvaljujemo **Nataši in Boštjanu Japelj** ter gospe Magdaleni Pezdir (vodji folklorne skupine Rožmarin iz Vnanjih Goric).

BRIGITA LEGAN

Skavti pomagajo celiti stare rane

V kopici vsakodnevnih dogodkov, mašil in slepil, kaj hitro pozaljamo na človeške stiske. Tako so se **skavti Ostr